

## Bemærkninger til lovforslaget

### Almindelige bemærkninger

#### 1. Baggrunden for lovforslaget.

Lovforslaget tilsigter at gennemføre den nødvendige lovgivning med henblik på at opfylde det af Rådet for de europæiske Fællesskaber den 19. december 1977 vedtagne direktiv om gensidig bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder indenfor området direkte skatter. Direktivet er trykt som bilag til loven.

Udveksling af oplysninger mellem skatteadministrationerne i medlemsstaterne sker allerede i betydeligt omfang inden for rammerne af de bilaterale dobbeltbeskatningsaftaler, som Danmark har indgået med alle øvrige medlemsstater, bortset fra Luxembourg. En dobbeltbeskatningsaftale med Luxembourg er dog genstand for forhandling. Bistandsbestemmelserne i dobbeltbeskatningsaftalerne er ikke ensartede, og formålet med direktivet har bl. a. været at tilvejebringe et ensartet grundlag, hvorefter medlemsstaterne for fremtiden kan yde hinanden bistand i skattesager. Den bistand, der kan ydes efter direktivet, er på visse punkter videregående end i dobbeltbeskatningsaftalerne. Således er forpligtelsen til af egen drift at meddele oplysninger til en anden medlemsstat udvidet, ligesom der er tilvejebragt mulighed for, at skatteembedsmænd kan deltage i undersøgelser i en anden medlemsstat.

#### 2. Lovforslagets udformning.

Ved udformningen af lovforslaget har man fulgt samme fremgangsmåde som ved gennemførelsen af nogle europæiske konventioner om strafferetlige spørgsmål, jfr. lov nr. 522 af 23. december 1970 om fuldbyrdelse af europæiske straffedomme og lov nr. 252 af 12. juli 1975 om overførsel til andet land af retsforfølgning i straffesager. Tilsvarende fremgangsmåde er endvidere anvendt ved transformationen af Rådets direktiv af 15. marts 1976 om gensidig bistand ved inddrivelse af visse fordringer (76/308/ÆØF), jfr. lov nr. 8 af 18. januar 1978.

I lovforslaget henvises til rådsdirektivet, således at loven i øvrigt kun indeholder de materielle be-

stemmelser, som direktivet forudsætter truffet i de enkelte lande. En forudsætning for at anvende denne metode er normalt, at den internationale tekst opfylder de krav til klarhed, som må stilles til en dansk lovtæst. Om end dette ikke i fuldt omfang kan siges at være tilfældet med direktivet, har man fundet det forsvarligt at anvende den foreslåede fremgangsmåde. Dette skyldes primært, at lovforslaget i første række henvender sig til de skattelignende myndigheder m. v. Det må endvidere tillægges betydelig vægt, at direktivet ligesom andre EF-retsakter er undergivet EF-Domstolens fortolkningsret, således at en omskrivning af direktivet ville kunne give anledning til både praktiske og juridiske problemer.

#### 3. Direktivets anvendelsesområde.

Ifølge *artikel 1* omfatter direktivet skatter, uanset opkrævningsmetoden, der pålægges på grundlag af hele indkomsten, hele formuen eller dele af formuen, herunder skatter på fortjeneste ved afhændelse af løsøre eller fast ejendom, skatter på gager eller lønninger udbetalt af foretagender, såvel som skatter på formueforøgelser. For Danmarks vedkommende nævnes i *artikel 1, stk. 3*, følgende skatter, der for øjeblikket vil være undergivet direktivets bestemmelser om udveksling af oplysninger efter anmodning eller automatisk:

Indkomstskat til staten,  
Selskabskat,  
Den kommunale indkomstskat,  
Den amtskommunale indkomstskat,  
Folkepensionsbidrag,  
Sømandsskat,  
Den særlige indkomstskat,  
Kirkeskat,  
Formueskat til staten,  
Bidrag til dagpengefonden.

#### 4. Direktivets enkelte bestemmelser.

Direktivet indeholder bestemmelser, der tilsigter at hindre skattesvig og skatteunddragelser, der rækker ud over medlemsstaternes grænser, samt at